

[Dohrmann]

set nogle slagterier, der har lukket som følge af, at der ikke bliver produceret så meget mere. Kort sagt har man umuliggjort en fornuftig erhvervsmæssig drift. Det vil vi hellere end gerne medvirke til at ændre.

Vi glæder os som sagt over, at ministeren langt om længe har lagt sine forslag frem, men vi havde gerne set, at nogle af de ting, som forhindrer landbruget i at være et godt og konkurrencedygtigt erhverv, også havde ligget på bordet her i dag, sådan at vi kunne have behandlet dem samtidig. Der henvises gang efter gang til Bernsteinudvalget og til, at der skal komme nogle yderligere betænkninger. Jamen vi ved jo alle sammen, hvor skoen trykker. Derfor er der aldeles ingen grund til, at man trækker tiden ud og henviser til, at det først skal fremsættes til efteråret.

Vedrørende de forslag, landbrugsministeren har lagt på bordet, er de grønne obligationer absolut noget, vi kan gå med til. Vi undrer os meget over den udtalelse, der faldt her i torsdags. Jeg kunne godt have lyst til at citere, hvad statsministeren egentlig sagde som svar til hr. Bjørn Westh. Jeg har desværre ikke spaltenumeret. Det foreligger ikke i fortryk endnu. Statsministeren sagde:

»Jeg vil gerne tilkendegive uden noget forbehold, at indførelse af grønne obligationer, som er fritaget for realrenteafgift, er forligsstof. Det vil sige, at hvis regeringen – hvad jeg venter – forelægger ideen om grønne obligationer til overvejelse her i Folketinget, så vi kan komme i gang med arbejdet og se, om vi kan bevæge os frem til flertal og bred enighed, så vil regeringen ikke forelægge de grønne obligationer – om jeg så må sige – til anden og tredje behandling, uden at det er, fordi vi har fundet enighed derom. Det må være betydningen af, at der er tale om forligsstof, og det skal man altid respektere mindst 100 pct.«

Det vil jeg meget gerne have landbrugsministeren til at uddybe, når han nu kommer herop. Betyder det, statsministeren sagde, at regeringen har deponeret sin landbrugspolitik hos Socialdemokratiet?

Jeg har gennem det, jeg har sagt, forsøgt at udtrykke Fremskridtspartiets positive holdning til at indgå et forlig med regeringspartierne om hele landbrugsområdet. Vi er overordentlig positive. Vi er overordentlig forhandlingsvenlige. Men for at vi kan komme videre,

er vi nødt til at have helt klar besked: Er det sådan, at landbrugsministeren og eventuelt andre ministre forlods er sat ud af spillet ved, at Socialdemokraterne skal godkende alt, hvad vi eventuelt bliver enige om? Hvis det er tilfældet, er vi oprigtigt kede af det, for så tror vi ikke på – det siger jeg på baggrund af det, vi tidligere har oplevet – at regeringspartierne og Socialdemokratiet kan finde frem til noget fornuftigt, i hvert fald ikke noget fornuftigt for landbruget, og det er trods alt landmændene, det drejer sig om.

Så derfor, og det vil jeg forfærdelig gerne have skåret ud i pap for landbrugsministeren: Vi deltager som sagt gerne i en forhandling, eventuelt med landbrugets organisationer som biddere. Når jeg nævner det, så er det bl.a., fordi vi tror, at landbrugets organisationer med den både faglige og saglige viden, de er i besiddelse af, måske kan medvirke til at skabe lidt bedre enighed om nogle ting, som det måske ellers vil knibe lidt med.

Jeg gentager: Fremskridtspartiets vilje til at indgå i forhandlinger er her, og det ville være dejligt for landbruget først og fremmest – og det er dem, vi taler om her – hvis vi her i 200-året for stavnsbåndets ophævelse endelig kunne komme i gang med at fjerne nogle af de ting, der indtil i dag har ødelagt landbruget.

Larsen-Ledet (RV):

For Det Radikale Venstre er det noget af en mærkedag. I efteråret ved høsttaksdebatten efterlyste vi både terminsudsættelse og refinansiering af landbruget, og den 15. januar fremsatte vi et beslutningsforslag om refinansiering. Nu er forslaget her, og der er grund til at glæde sig over, at regeringen er kommet frem med forslaget nu. Og det er det, vi skal til at tage fat på.

Landbruget i Danmark har fortsat stor betydning for samfundet, både hvad angår beskæftigelse og valutaindtjening. Landbruget har også stor betydning for det totale bosætningsmønster i vore landområder og de tilknyttede bysamfund; bl. a. derfor beskæftiger vi os politisk med landbrugets forhold.

Det er selvfølgelig ikke direkte politikernes opgave at afgøre landbrugets forhold. Vi kan lovfæste, og vi kan lave nogle overordnede strukturelle rammer og omkostningsbetingelser, men det er landmandsfamilierne og deres organisationer, der har det endelige ansvar for, hvilke veje man vil gå.